WALT DISNEY'S

losse nrs. ƒ 1,80 – abonneeprijs ƒ 1,55 per nummer – België F 35

Donald Duck

Nr. 2-1986

EEN VROLIJK WEEKBLAD

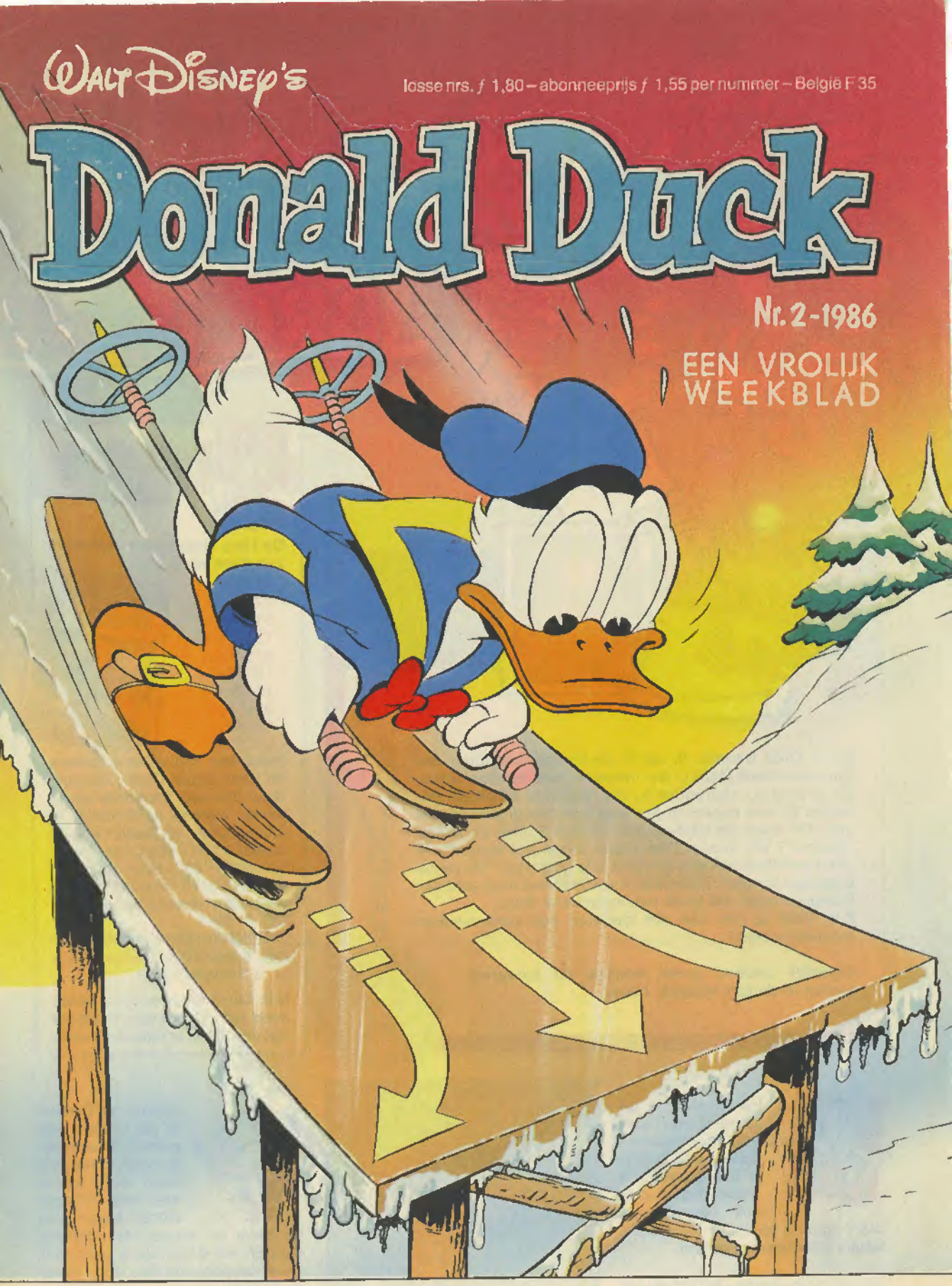

DEZE WEEK: ALWEER GRATIS STICKERS!

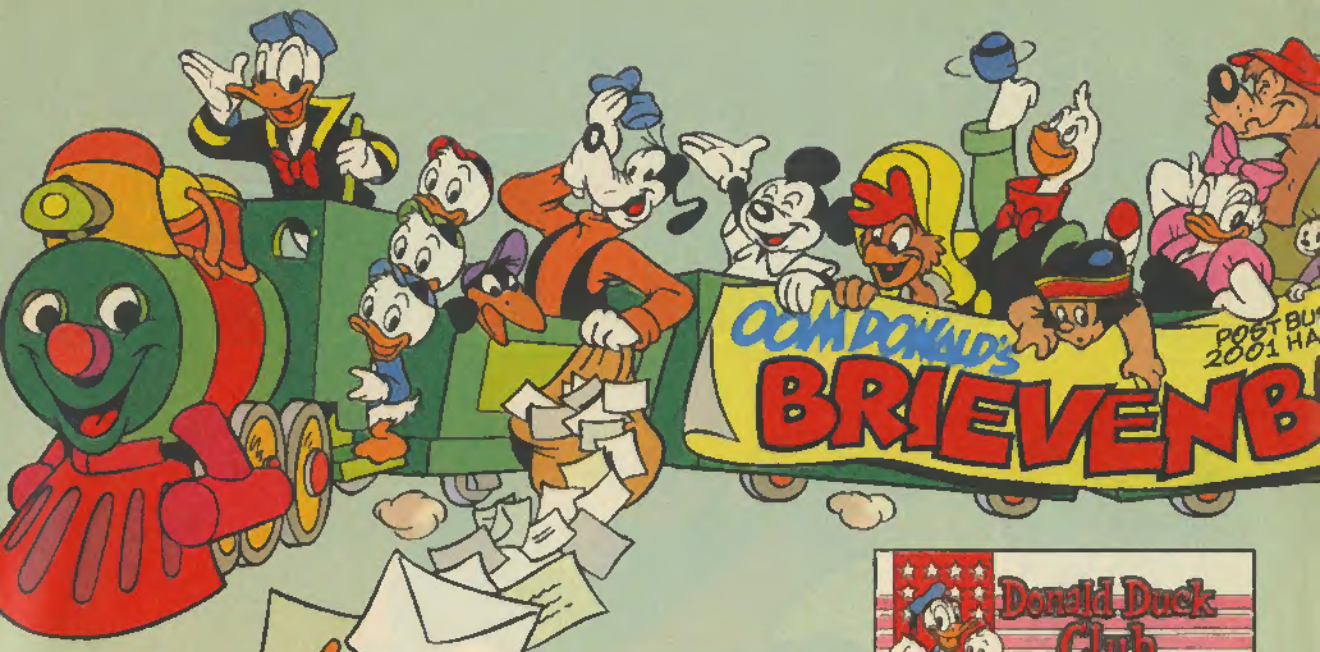

Brief van de week

De Brief van de week is geschreven door **IRENE CAPTIJN** uit **ALKMAAR**. Zij krijgt van mij de Donald Duck-muzieksleutelhanger.

Beste Oom Donald. Ik zat in de kinderboekenjury van Noord-Holland (1985). We moesten acht boekan lezen. De juryleden, waaronder ik, zijn vier keer bij elkaer geweast. Er was ergens in het land ook een grotemensenjury. Die koos els beste boek: "Kleine Sophie en Lange Wapper". Wij kozen: "De zesde tegen het soepie". Ik dead ook mee een een musical. Die ging ovar "De zasda tegen het soepie". De schrijver van het boek heet Jacques Vriens. U moet dat boek ook maar eens lezen.
P.S. Vind je ook niet dat kinderen zelf kinderboeken moeten jureran?

Eigenlijk zoudan grota mensen en kinderan samen in de jury moeten, Irena!

Donald Duck Club

De Hiep Hiep Hoara-nummers van deze week zijn:

- 091925 -
- 034585 -
- 016585 -
- 158409 -
- 068745 -
- 150640 -
- 149482 -
- 095659 -
- 190893 -
- 214358 -

Staat een van deze nummers op jouw eigen Duck Clubpas, stuur dan een fotokopie van je pasje, waarop je duidelijk je naam, adres en leeftijd schrijft naar Donald Duck Club - Postbus 6003 - 2001 HA HAARLEM. Doe dit vóór 7 februari 1986 en vermeld eveneens op da kopie: DD. 2-1986
Je krijgt dan een exemplaar van het superdikke **Dubbelelbum nr. 8** thuisgestuurd!

N.B. Mochten er op jouw pasja mear vijf cijfers staan in plaats van zes, denk ar dan een **0** voor.

Hal Duckie. Ik ga volgend jaar naar het middelbaar onderwijs en dan krijg Ik een agenda. Ik wilde vragen of er ook een Donald Duck agenda komt.
Gaaljo Miedema – Eenrum

Wat dacht je, Gaaljo... NATUURLIJK komt er volgend jaar een Donald Duck egenda!

"WE HEBBEN ZE ALLEMAAL, JAN EN MIEP GENOEMD. DAT IS MAKKELIJK ALS WE GAAN ETEN.

Baste Oom Donald. Ik zal je eens iets gezelligs vertellen. Ik woon in net zo'n klein dorp als u. Met maar 480 gezinnen, kleine, grote, dikka an dunna. Met carnaval worden we Grasvreters genoemd. Geen wonder dat ons dorp Grashoek heet.
Soraya Janssen – Greshoek

Nou, aat smakalijk, Soraya!

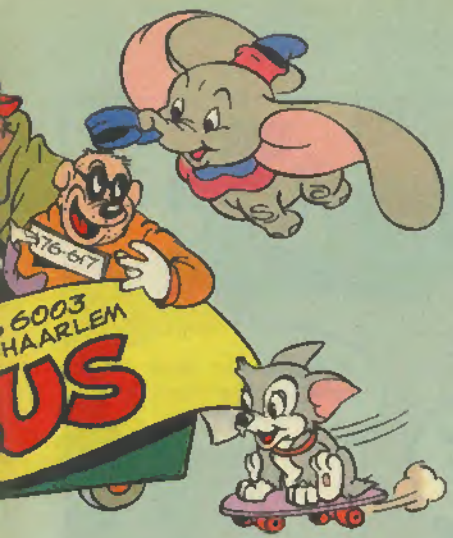

Donald Duck
Een vrolijk weekblad
Een uitgave van Oberon B.V.
Postbus 6003 2001 HA Haarlem
Telefoon: 023 - 304304
Voor vragen over abonnementen of bezorging zie bladzijde 32 van dit blad.
nr. 2 – 10 januari 1986
© Walt Disney Productions 1986

Beste Donald. Mijn moeder kan goed braien. Ze zag een keer in Libelle aen patroon voor Donald Duck-truien. Voor mij haeft ze een Donald Duck-trui gebreid en voor mijn zusje Anita een Kwik, Kwek en Kwak-trui. Kijk maar op de foto.
Casper de Graaf – Maasdam

Hartstikke mooi, Casper! Kusje voor ja moeder!

Besta Oom Donald. Wij waran met vakantia op de Waddenzee. Wa goolen nu al drie jaar een fles met een brief overboord. Dat doen wa meestal op de Noordzee of da Oosterschelde of de Wasterschalde, maar daze keer deden we het op da Waddenzea. Een paar weken later kwaman we thuis. En toen had mijn zus wel bericht gehad en ik niet. Dat vond ik niet eerlijk. Toen keek mijn moader de post nog eens door an toen zat er een kaart voor mij bij. Mijn fles was eindelijk ook gevonden. Op het Zuid-waststrand van Hollum (Ameland). Nu ga ik stoppen, anders wordt mijn brief te lang.
Andrea Swenne – Bovenkarspel

Wat leuk, Andraa! Heb je er nu aan corraspondantievriend of -vriendin bij?

Hoi Donald. Wanneer komt Hiawatha weer eens?
John Jansen – Den Haag

Over dria waken, J.J.!

Aan de heer D. Duck. Ik woon in een heel klein dorpje: Haarzuilens. In ons dorp is een heel klein pleintje, dat heet de Brink. Op dat plaintje in het midden staat aan tweehonderd jaar oude pomp. In ons bos staat een kasteel: Kasteel de Haar. Er is ook aan dierenweide, daarin staan bokken, geitan, klippen enzovoort, enzovoort.
Pieter Valk – Haarzuilens

Tjonga, moet ik nu in Grashoek of in Haarzuilens gaan wonan als ik uit Duckstad wil verhuizen?

Beste Donald. Ik ben naar da Beaksa Bergen geweest. Er waren ook twee jonge giraffes. Ze haddan da navelstreng nog. Za waran in september geboren an heten Wilco en Kim. Er was ook een speeltuin. Daarachter een kinderboerderij. Daar was een automaat met erwten erin. Ja moest ar een kwartje in doen an dan kwamen er erwten uit. Er was ook een bok, die duwde mij en toen vielen alle erwten op da grond. Er waren ook hale mooia eenden; woont er soms familie van u op da Beakse Bergen?
Juul Eenstroom – Gaanderen

Als het mooie eendan zijn is het vast familie van me, Juul!

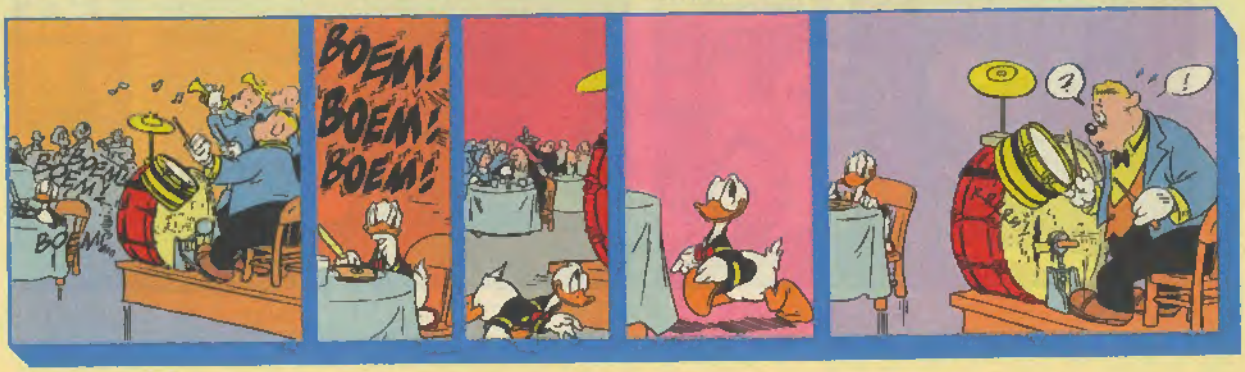

Donald Duck

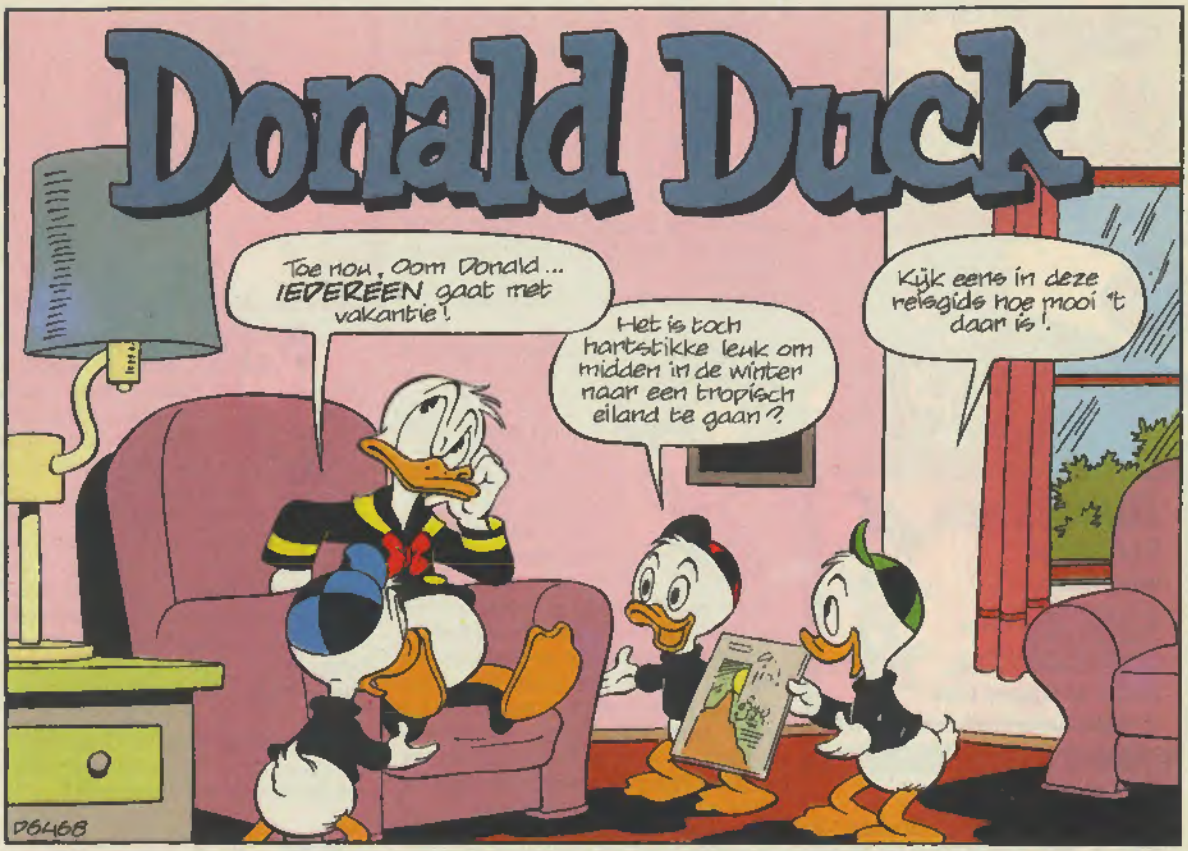
Toe nou, oom Donald... IEDEREEN gaat met vakantie!
Het is toch hartstikke leuk om midden in de winter naar een tropisch eiland te gaan?
Kijk eens in deze reisgids hoe mooi 't daar is!
D6468

NEE! Wij gaan NIET met vakantie! We gaan NIET naar een tropisch eiland!

In de eerste plaats hebben we helemaal geen vakantie nodig...
?

...en bovendien heb ik mijn geld al aan iets anders besteed!
Aan iets anders besteed?
Aan wat dan wel?

DAAR-aan!
Een TELESCOOP!
7486

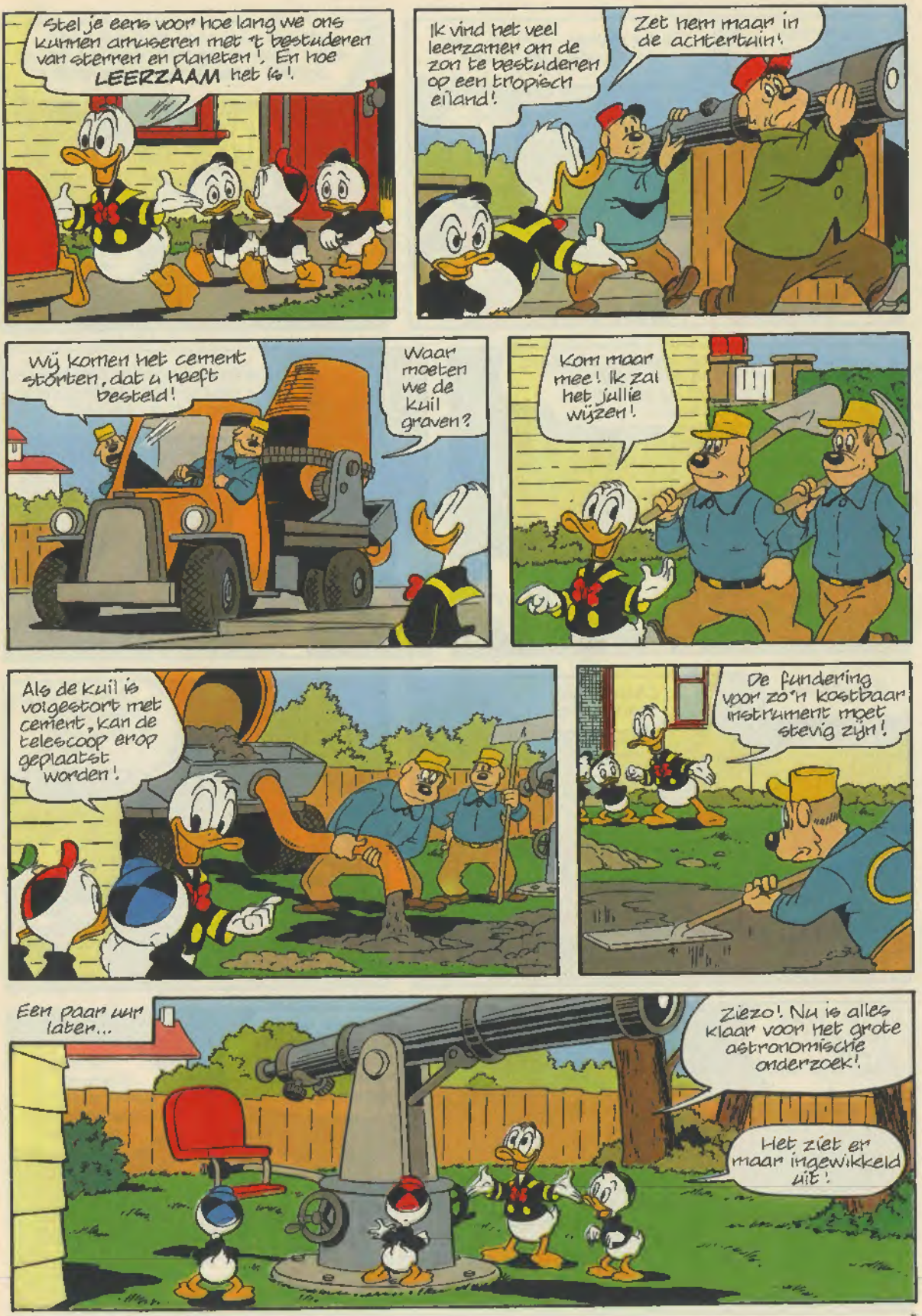
Stel je eens voor hoe lang we ons kunnen amuseren met 't bestuderen van sterren en planeten! En hoe LEERZAAM het is!
Ik vind het veel leerzamer om de zon te bestuderen op een tropisch eiland!
Zet hem maar in de achtertuin!
Wij komen het cement storten, dat u heeft besteld!
Waar moeten we de kuil graven?
Kom maar mee! Ik zal het jullie wijzen!
Als de kuil is volgestort met cement, kan de telescoop erop geplaatst worden!
De fundering voor zo'n kostbaar instrument moet stevig zijn!
Een paar uur later...
Ziezo! Nu is alles klaar voor het grote astronomische onderzoek!
Het ziet er maar ingewikkeld uit!

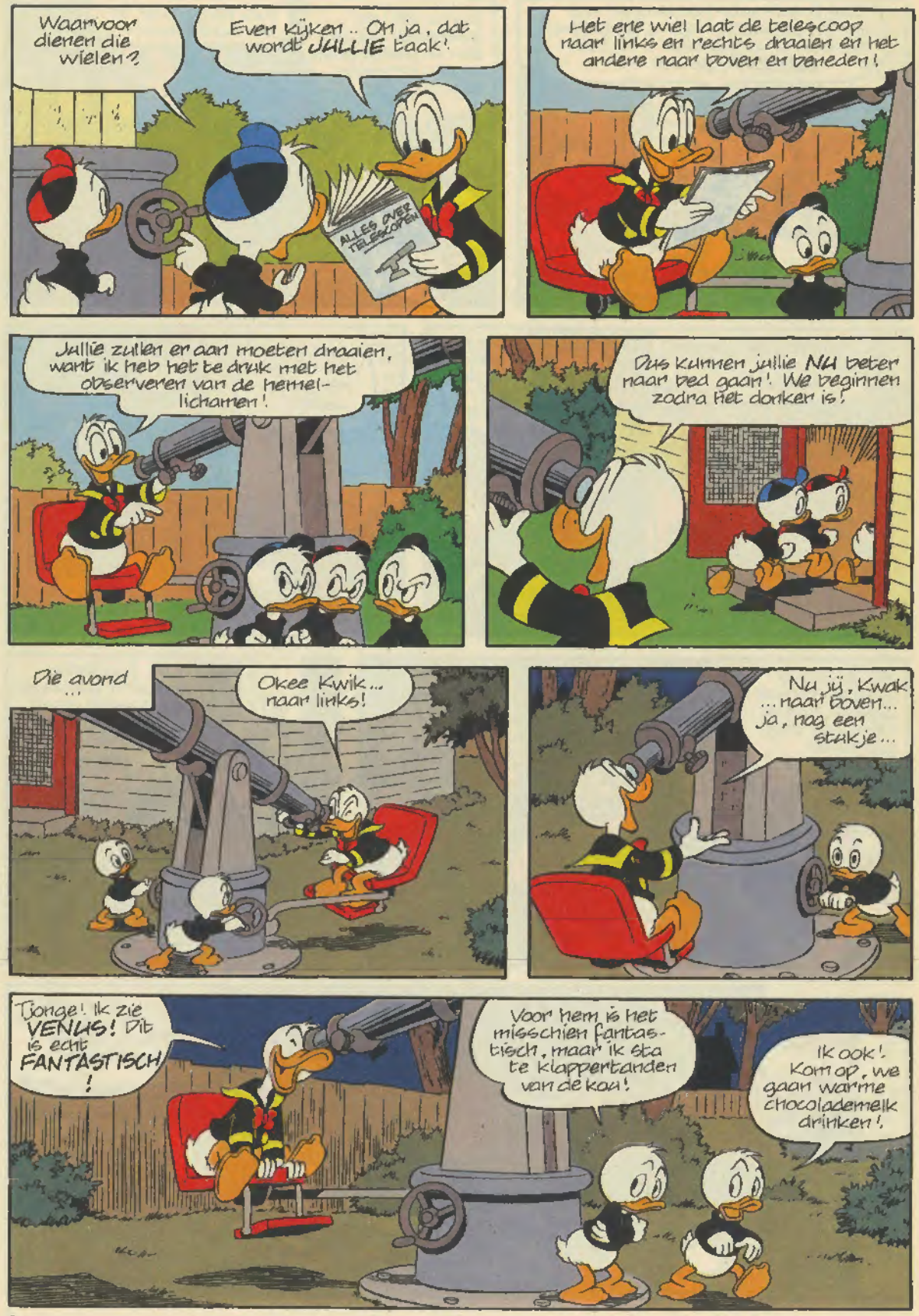
Waarvoor dienen die wielen?
Even kijken .. Oh ja, dat wordt JULLIE taak!
ALLES OVER TELESCOPEN
Het ene wiel laat de telescoop naar links en rechts draaien en het andere naar boven en beneden!
Jullie zullen er aan moeten draaien, want ik heb het te druk met het observeren van de hemellichamen!
Dus kunnen jullie NU beter naar bed gaan! We beginnen zodra het donker is!
Die avond ...
Okee Kwik... naar links!
Nu jij, Kwak ... naar boven... ja, nog een stukje...
Tjonge! Ik zie VENUS! Dit is echt FANTASTISCH!
Voor hem is het misschien fantastisch, maar ik sta te klappertanden van de kou!
Ik ook! Kom op, we gaan warme chocolademelk drinken!

Zeg, waar gaan jullie heen? Ik wil nu de ringen van Saturnus bestuderen!
We willen even pauzeren om warme chocolademelk te drinken!

Goed dan, maar niet te lang, hoor! Ik wil zo ook nog naar Jupiter kijken!

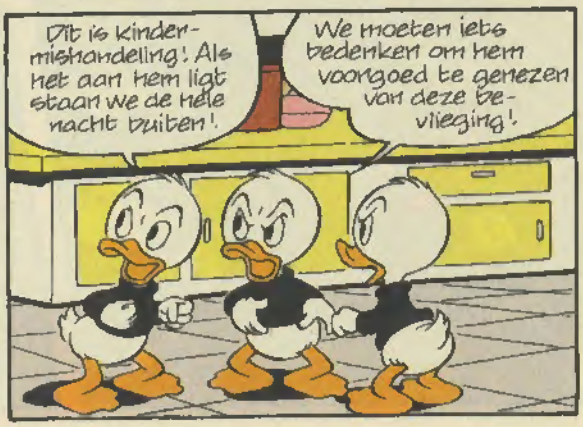
Dit is kindermishandeling! Als het aan hem ligt staan we de hele nacht buiten!
We moeten iets bedenken om hem voorgoed te genezen van deze bevlieging!

Ach! Ik denk dat ik iets weet! Haal snel karton en een schaar!

Even later...
Jongens! Kom gauw! Schiet op!

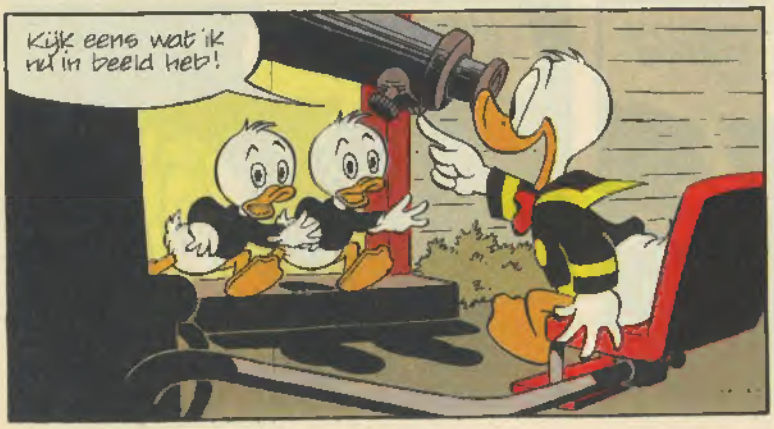
Kijk eens wat ik nu in beeld heb!

Een VLIEGENDE SCHOTEL!

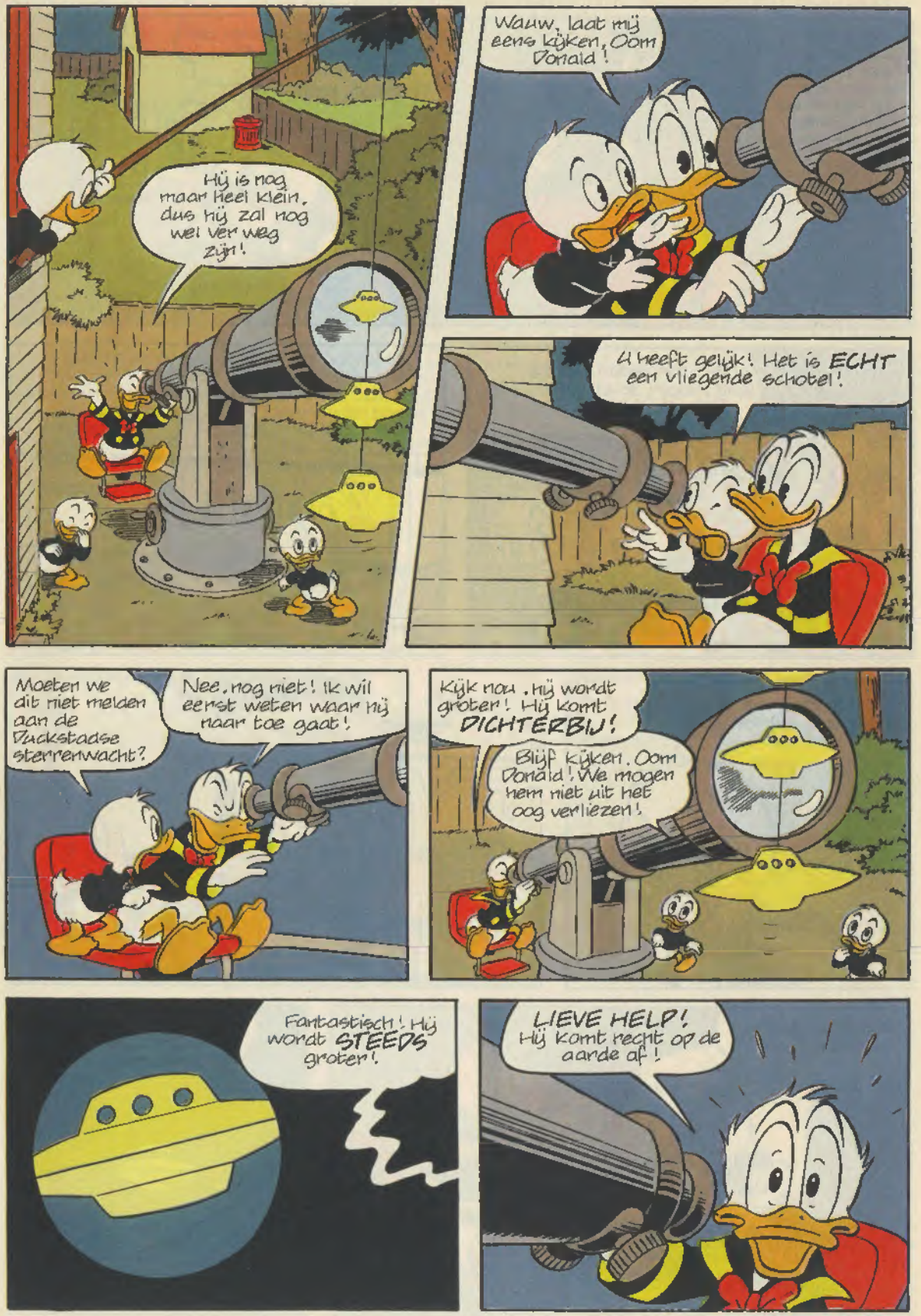
Hij is nog maar heel klein, dus hij zal nog wel ver weg zijn!
Wauw, laat mij eens kijken, Oom Donald!
U heeft gelijk! Het is ECHT een vliegende schotel!
Moeten we dit niet melden aan de Duckstadse sterrenwacht?
Nee, nog niet! Ik wil eerst weten waar hij naar toe gaat!
Kijk nou, hij wordt groter! Hij komt DICHTERBIJ!
Blijf kijken, Oom Donald! We mogen hem niet uit het oog verliezen!
Fantastisch! Hij wordt STEEDS groter!
LIEVE HELP! Hij komt recht op de aarde af!

Hee! Wat vreemd! Nu is ie uit 't zicht verdwenen!
Die kwek! Precies op tijd met het weghalen van de kartonnetjes!
Misschien is ie geland!
NATUURLIJK! Dat is het! Hij moet hier in de buurt zijn!
Ik ga meteen kijken of ik 'm kan vinden!
Opschieten, jongens! Nu oom Donald weg is, moeten we snel die fluorescentie-lamp op-hangen!
Intussen...
Geen enkel teken van...
Maar... maar wat is dat? Dat spookachtige licht...
Slik! Het lijkt wel iets uit een science-fictionfilm!
DONALD DUCK! IK KOM UIT DE RUIMTE OM JE EEN BOOD-SCHAP OVER TE BRENGEN! JE BENT IN GROOT GEVAAR!
GEVAAR?

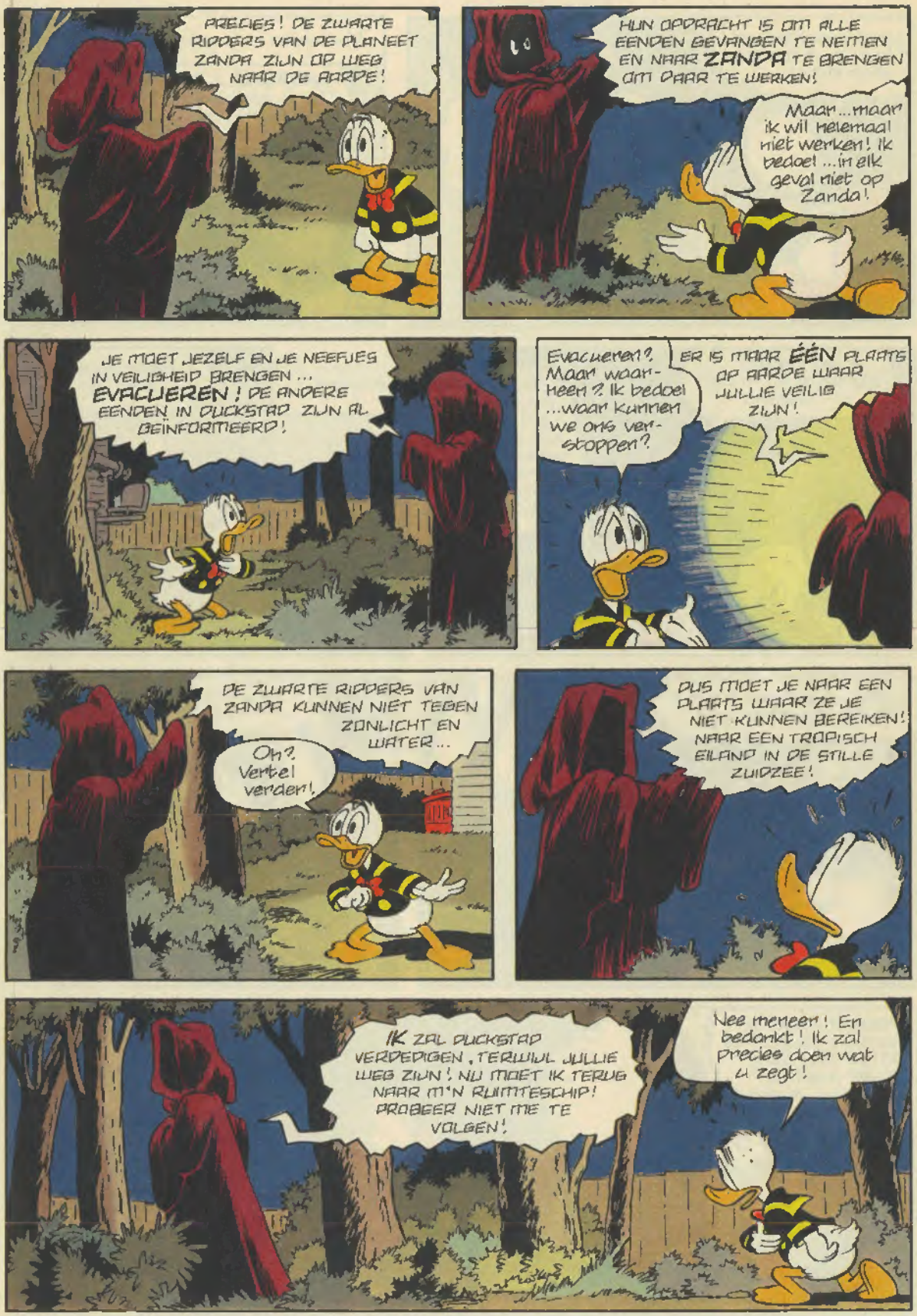
PRECIES! DE ZWARTE RIDDERS VAN DE PLANEET ZANDA ZIJN OP WEG NAAR DE AARDE!
HUN OPDRACHT IS OM ALLE EENDEN GEVANGEN TE NEMEN EN NAAR ZANDA TE BRENGEN OM DAAR TE WERKEN!
Maar...maar ik wil helemaal niet werken! Ik bedoel! ...in elk geval niet op Zanda!
JE MOET JEZELF EN JE NEEFJES IN VEILIGHEID BRENGEN... EVACUEREN! DE ANDERE EENDEN IN DUCKSTAD ZIJN AL GEÏNFORMEERD!
Evacueren? Maar waarheen? Ik bedoel ...waar kunnen we ons verstoppen?
ER IS MAAR ÉÉN PLAATS OP AARDE WAAR JULLIE VEILIG ZIJN!
DE ZWARTE RIDDERS VAN ZANDA KUNNEN NIET TEGEN ZONLICHT EN WATER...
Oh? Verbeel verder!
DUS MOET JE NAAR EEN PLAATS WAAR ZE JE NIET KUNNEN BEREIKEN! NAAR EEN TROPISCH EILAND IN DE STILLE ZUIDZEE!
IK ZAL DUCKSTAD VERDEDIGEN, TERWIJL JULLIE WEG ZIJN! NU MOET IK TERUG NAAR M'N RUIMTESCHIP! PROBEER NIET ME TE VOLGEN!
Nee meneer! En bedankt! Ik zal precies doen wat u zegt!

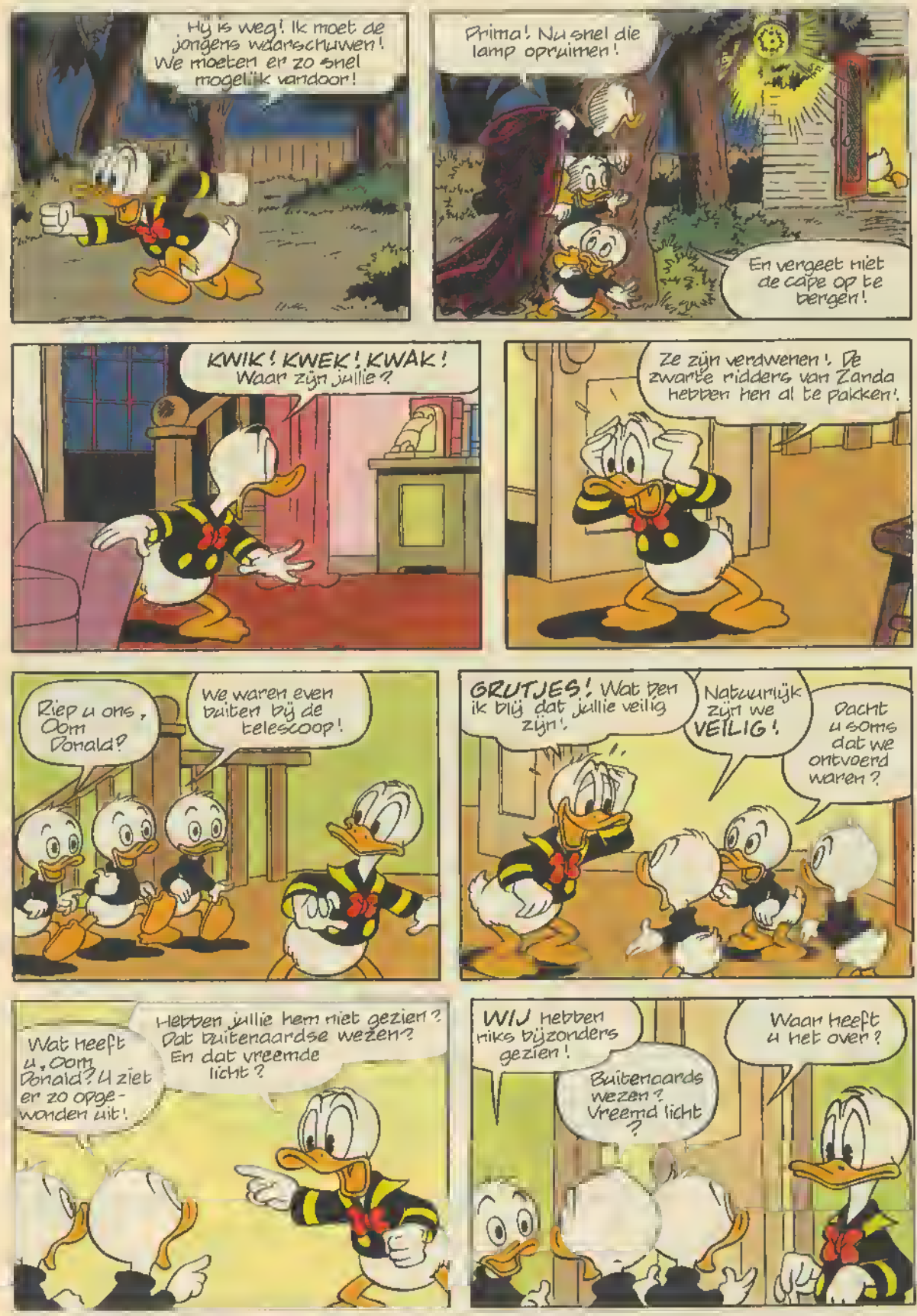
Hij is weg! Ik moet de jongens waarschuwen! We moeten er zo snel mogelijk vandoor!
Prima! Nu snel die lamp opruimen!
En vergeet niet de cape op te bergen!
KWIK! KWEK! KWAK! Waar zijn jullie?
Ze zijn verdwenen! De zwarte ridders van Zanda hebben hen al te pakken!
Riep u ons, Oom Donald?
We waren even buiten bij de telescoop!
GRUTJES! Wat ben ik blij dat jullie veilig zijn!
Natuurlijk zijn we VEILIG!
Dacht u soms dat we ontvoerd waren?
Wat heeft u, Oom Donald? U ziet er zo opgewonden uit!
Hebben jullie hem niet gezien? Dat buitenaardse wezen? En dat vreemde licht?
WIJ hebben niks bijzonders gezien!
Buitenaards wezen? Vreemd licht?
Waar heeft u het over?

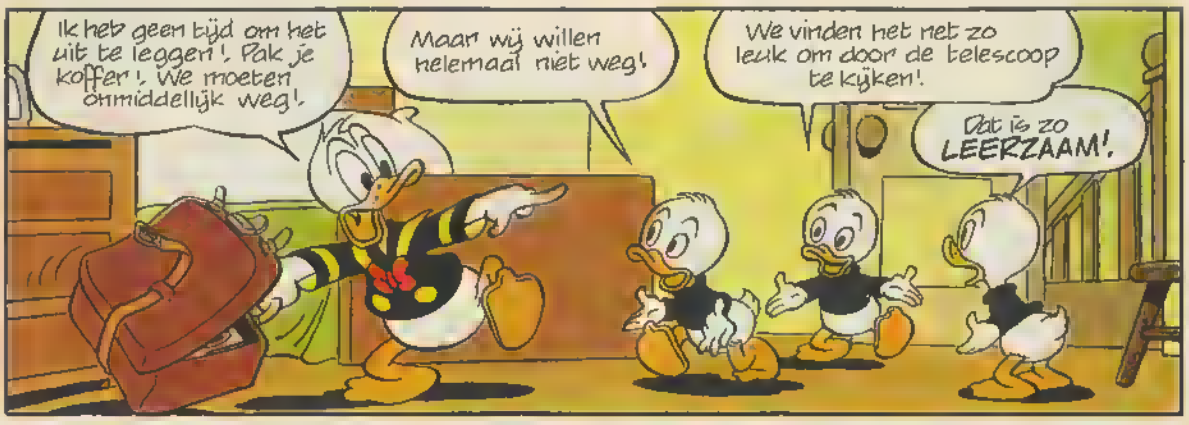
Ik heb geen tijd om het uit te leggen! Pak je koffer! We moeten onmiddellijk weg!
Maar wij willen helemaal niet weg!
We vinden het net zo leuk om door de telescoop te kijken!
Dat is zo LEERZAAM!

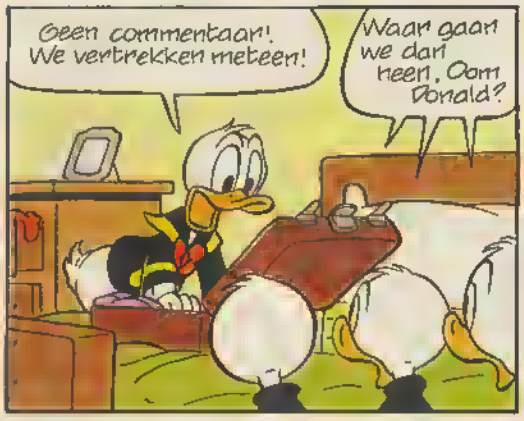
Geen commentaar! We vertrekken meteen!
Waar gaan we dan heen, Oom Donald?

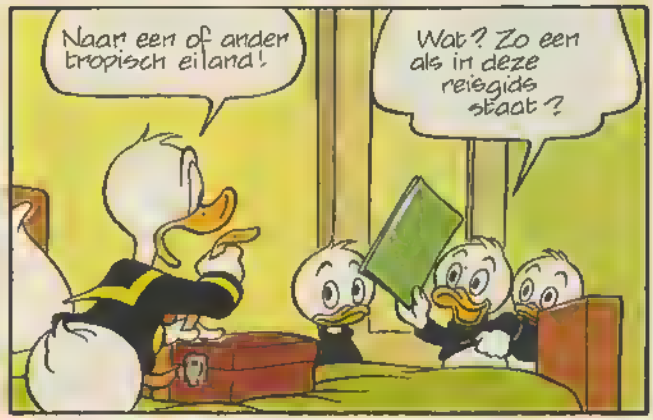
Naar een of ander tropisch eiland!
Wat? Zo een als in deze reisgids staat?

Ja, ja! Precies! Dat is de ideale plek om onder te duiken!
OP STILLE ZUIDZEE
EXTRA PURE VAKANTIES

Die zwarte ridders van Zanda kunnen hier elk moment zijn!

En dus...
Er is nog steeds niets te zien van een buitenaardse aanval op de aarde!
Ze moeten ook van heél ver komen!
Het zal vast nog wel twee of drie weken duren voor ze er zijn!
Misschien wel een heel jaar!
Uit

advertentie

Tekeningen van Annet Planten

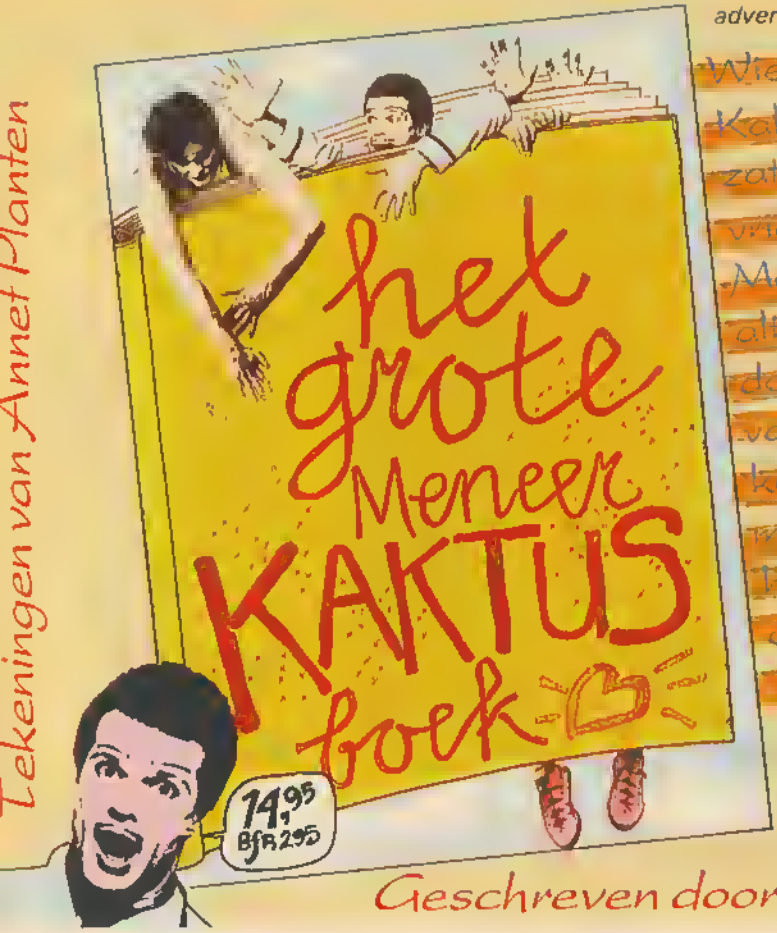

Wie kent die eigenwijze meneer Kaktus niet, die elke zaterdagmiddag met zijn vrienden op de televisie is. Meneer Kaktus weet de dingen altijd heel goed, maar die domme Kweetniet maakt er vaak een (vies) potje van. Nu kun je zelf meedoen met meneer Kaktus, want er zijn heel wat problemen die opgelost moeten worden in dit boek.

Het grote meneer Kaktus Boek

Geschreven door Peter Jan Rens

advertentie

111 VERSCHILLENDE POSTZEGELS
voor slechts f 1,00
(inclusief porto)

Deze bijzondere aanbieding schitterende postzegels bestel je door onderstaande bon in te vullen en ongebruikte Nederlandse postzegels ter waarde van f 1,00 in te sluiten.
Bovendien ontvang je een selectie uit onze speciale postzegelverzameling waaruit je naar keuze kunt kopen of in zijn geheel aan ons terugzenden.
Ben je onder de 16 jaar, vraag dan wel even je toestemming aan je vader of moeder voordat je de bestelbon invult, en vraag een van je ouders de bon te tekenen.

Aan: THE BRIDGNORTH STAMP CO LTD (DEPT. WH2)
BRIDGNORTH, SHROPSHIRE, ENGELAND.

Graag ontvang ik de speciale aanbieding postzegels. Ik sluit ongebruikte Nederlandse postzegels in ter waarde van f 1,00.

Naam: .....

ADRES: .....

.....

HANDTEKENING VAN VADER OF MOEDER (als je onder de 16 jaar bent).

WH 3

advertentie

SAMENGESTELD DOOR HANS KAZÀN

Die populaire goochelaar die wekelijks op de televisie zijn goocheltoeren vertoont en bovendien ook nog de Blufshow presenteert. Hans Kazàn heeft in dit boek zijn leukste trucs uitgelegd voor iedereen die wel eens zijn vrienden of familie verbaasd wil laten staan.

f 9,95
Bfr. 195

Goochel mee met Hans Kazàn

En dat een heel jaar lang! De DONALD DUCK SCHEURKALENDER telt 365 blaadjes, voor iedere dag één. Op elk blaadje staat een grap en aan de achterzijde een puzzel, een raadsel of een wetenswaardigheid. Met zo'n kalender is het 't hele jaar feest! Weet jij een abonnee voor Donald Duck? Stuur dan de kaart op en je krijgt de scheurkalender gratis thuisgestuurd.

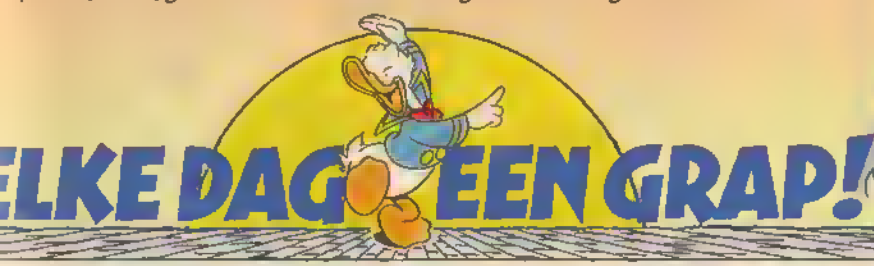

ELKE DAG EEN GRAP!

nieuwe abonnee is: (in blokletters invullen)

Naam

Straat Nr.

Postcode Plaats

Geboortedatum

Betaling per acceptgirokaart (wordt toegezonden)

ndtekening ouder: .....

bon in een open envelop als brief gefrankeerd sturen naar Donald Duck, Postbus , 2000 AG HAARLEM.
o je liever niet in het blad? Schrijf dan de inhoud van de bon over en stuur dit op elde wijze naar bovengenoemd adres. Of bel. 023 - 319421.
r België, de bon in een gefrankeerde envelop sturen naar Donald Duck, Jan kxstraat 7, 2018 Antwerpen. Het abonnement is ook via de dagbladhandelaar verbaar

De nieuwe abonnee is opgegeven door:

Naam

Straat Nr.

Postcode Plaats

OD 2 0134 AAG1

Ik ontvang voor het opgeven van de nieuwe abonnee de Donald Duck scheurkalender 1986.

Hier even op letten: de nieuwe abonnee mag geen abonnee zijn of dit de afgelopen drie maanden zijn geweest. De aktie duurt tot 15 februari 1986. Het kado wordt pas verzonden als de betaling voor het eerste abonnementsgeld binnen is.

Donald Duck kost f 1,55 per nummer In België 35 fr Het duurt circa drie weken voordat u het eerste nummer ontvangt

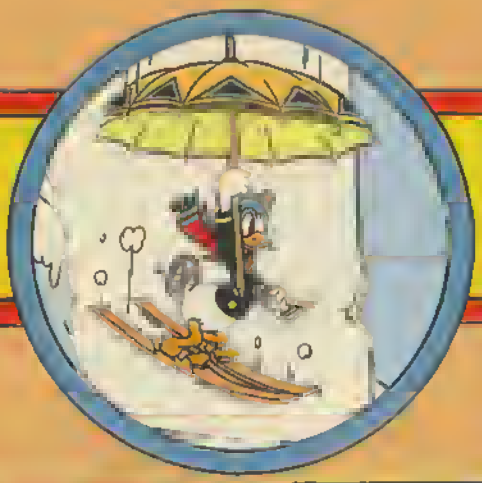

EEN WEEKJE OP DE SKI'S...

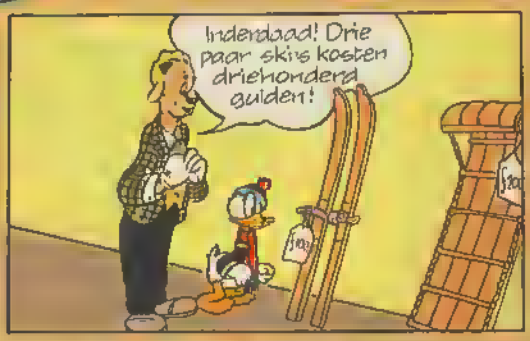

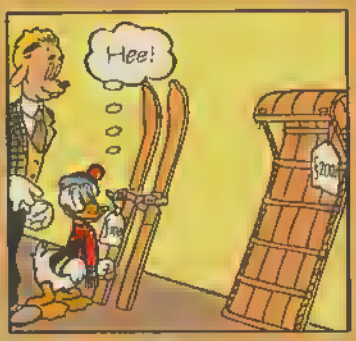

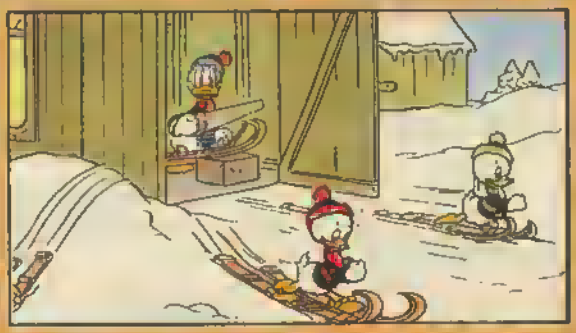

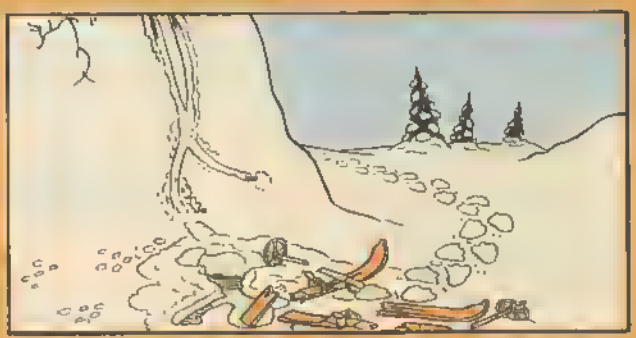

WOENS-
DAG

Zeg knul, wil je eens ophouden met me te achtervolgen!
Ik heb net zoveel recht op deze weg als jij!

Pooh! Ik heb je wel door! Je wacht alleen maar tot er 'n houtblok van mijn wagen valt!
Hou em?

Okee slimmerd! Dit blok is voor jou!

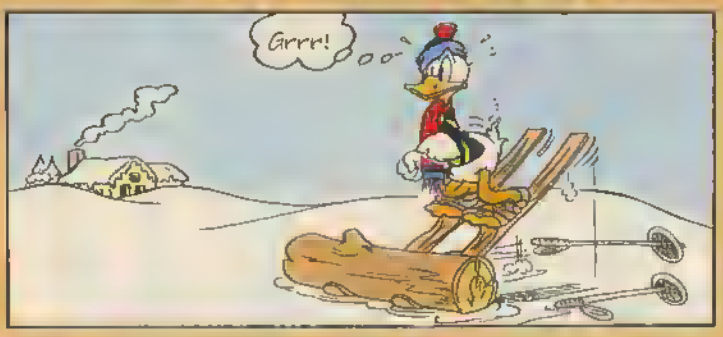
Grrr!

DONDER-
DAG

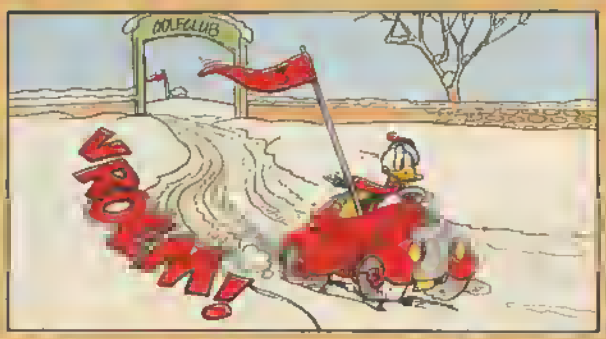
GOLFCLUB
VROEM!

HELP

VRIJ-
DAG

Hmmm...

Zo! Nu moet het beter gaan!

Wel verdraaid!
PLOP!
FLLLSJ!
ZATER-DAG
Hou, daar gaat ie dan!
JOEPIE!
TE KOOP, EEN SKI, HEEL GOED. KOOP!
ZON-DAG
Ik zal ze eens wat laten zien!
SLALOM WEDSTRIJD
FLOTS!
KLAP!
KLAP!

Knabbel en Babbel
Een mooie dag om nog wat noten te verzamelen, hè Knabbel?
Zeker! En dat is maar goed ook! We hebben er nog niet genoeg om de winter door te komen!
W.O.DIG. #33
IEKS! Wat is dat? Wat gebeurt er?
WOEOO!
GROTE GRIEBELS! Rennen, Babbel! Naar huis! Snel!
Het is koning Winter zélf! En hij lijkt wel KWAAD!
OE!
Kijk nou eens! Toen ik met mijn ogen knipperde, heeft het gesneeuwd!
BRRR!
Snel naar huis, Babbel! Anders BEVRIEZEN we!
Dit is niet zo best, Babbel! We hebben nog niet genoeg EIKELS voor de winter...
Huh? Wie ben JIJ?

RIN KEL
RINKEL!
RINKEL
RINKEL!
Daar! Ik heb wat STERREPOEDER rondgestrooid! Nu kunnen jullie elfentaal verstaan!
Een ELFJE? Tjonge!
Ik heet RINKELBEL! Ik wil hier even schuilen voor die gemene oude koning Winter!
Zo, zo...
Ga dan maar buiten schuilen, dame! In deze boom is geen plaats voor elfjes, alleen voor ons tweetjes!
Maar dan pakt koning Winter me!
Hij heeft Elfjesland nooit kunnen vinden om er de boel te bevriezen, maar nu volgt hij mij!
Dus die sneeuwstorm hadden we aan JOU te danken!
Maar het is mijn schuld toch niet dat hij mij wil bevriezen omdat hij ons land niet kan vinden?
Eruit!
Ach Knab! Laat haar toch blijv... HMPF!
En JIJ houdt je mond!
ZUCHT! En allemaal omdat ik mijn toverstokje thuis heb laten liggen...
Toverstokje ?
Ja! Daarmee kan ik alles toveren wat ik wil! Ik zou er koning Winter mee weg kunnen sturen!
Volgens mij is ie al weg! En schiet jij nu ook maar op!
Oh nee! Daar komt ie weer!
WOESJ!
IEKS! Doe de deur dicht! SNEL!
BAM!

Is dit wat u wilt, juffer Rinkelbel? Dat twee arme grondeekhoorntjes door koning Winter worden opgejaagd, omdat ze u hebben laten schuilen?
Ik vind 't wel spannend!
Wacht jij maar tot je straks honger krijgt en we niet naar buiten kunnen om eten te zoeken!
Ik zal eens kijken of hij er nog is...
FLOP!
WOESJ!
Ja! Hij wacht nog steeds! BRRR!
Jullie hebben wel gelijk... jullie mogen niet 't slachtoffer worden omdat hij achter MIJ aan zit... ik zal gaan!
NIET DOEN! Dan bevries je!
Veel sterkte, Rinkelbel!
HUMPF!
Dat kan ik wel gebruiken!
Kijk daar, Knabbel! Die gemenerik ligt voor haar op de loer!
Ze vliegt zó snel... 't lukt haar best!
Arme Rinkelbel! Ik durf niet te kijken!
RINKE
RINK
Uit de weg, jongens! Ik red het niet. Hij zit achter me aan!
RINKEL!
PINK!
Huh?
BAM!
WOESJ!

Lach niet zo, Babbel! We zitten met een ernstig probleem!
Als ik mijn toverstokje maar had ...
HMM ... misschien kun je toch ongemerkt ontsnappen! Deze boom heeft ook een uitgang bij de grond!
We graven 'n tunnel onder de sneeuw! Dan ziet koning Winter je niet!
De kust is vrij! Van hieruit kun je veilig ontsnappen! Hij let alleen op onze boom!
PLOF!
Tot ziens! En bedankt!
Kijk, Knabbel! Daar liggen onze denneappels nog!
Die kunnen we mooi meenemen. Ik heb honger!
Goed idee!
OEPS! Kijk wie we DAAR hebben ...
RENNEN, Knabbel! Anders bevriest ie ons!
De rillingen lopen over m'n rug, als ik er al aan denk!
HELP!
Grutjes! Mij heeft hij niet gezien, maar nu zit koning Winter achter Knabbel en Babbel aan!
Kijk daar! Rinkelbel komt terug om zijn aandacht af te leiden!
PINK!
Ze waagt haar leven om ons te redden!
Als hij haar maar niet te pakken krijgt!
SNIK!

Oei! Om aan hem te ontsnappen, duikt ze in dat meertje!
PLONS!
Maar... hij BEVRIEST het water!
WOESJ!
Nu vliegt koning Winter weer weg! Kijk hem eens gemeen lachen!
Snel, Babbel!
We moeten een gat in het ijs maken! Anders verdrinkt Rinkelbel!
Ai!
SLIP!
Ik glij uit! OEF!
Wat 'n mal gezicht! Hi! Hi!
PAF!
KRAAK!
Goed gedaan, Babbel! Nu moeten we Rinkelbel nog redden!
HIJG! Gelukkig! Ik had bijna geen lucht meer!
Hebbes!
Die oude koning Winter is weggevlogen!
BRRR! Ik klapper tand! Ik wil zo snel mogelijk terug naar Elfjesland!
Daar is het altijd warm, en er bloeien altijd bloemen... HEE! Nu weet ik hoe ik jullie kan bedanken...
Ik nodig jullie uit om deze winter naar Elfjesland te komen!
WAUW! Wat 'n goed idee!
Laten we meteen... HMPF!
Nee, we blijven liever hier! Dit bos is ons thuis!
Zoals je wilt! Dag Knabbel en Babbel! En nog bedankt!
Dag!

Waarom zei je dat nou? Nu moeten we hier blijven, zonder eten, en in de kou!
Wij kunnen ons best zelf redden...
BAH! Laten we dan meteen maar weer eikeltjes gaan zoeken!
Dat wordt wel moeilijk met die sneeuw ...
Veel later...
Twee miezerige eikeltjes! ZUCHT! Dit wordt 'n heel lange, heel koude en heel hongerige winter, Knabbel!
Ik ben bang dat je gelijk hebt ...
Maar heb je dan geen TROTS? We hebben dat elfje echt niet nodig om voor ons te zorgen!
Ach, IK zou dat best leuk vinden!
Maar... wat is dit? Onze boom zit helemaal vol eikels!
En er staat 'n kachel!
Zeg Knabbel, denk jij dat ze dit met haar toverstokje gedaan heeft?
Zeker weten! Het ruikt hier ook nog naar sterrepoeder!
Eh... wat is er nu... SMEK!... met die TROTS van jou?
HEH! HEH!
SMUL!
SMAK!
Die heb ik BUITEN gelaten, want dit hol was al te vol! En anders was ie hier wel ge-smolten! Hi! Hi! Hi!
Hi! Hi! Hi!
UIT

DONALD DUCK
Dus u gaat proberen die fotowedstrijd te winnen?
Reken maar!
WDP 7.13.'47
Ik heb een paar prachtige ideeën!
Let maar op!
KLIK!
Deze foto wordt ook heel bijzonder!
TOET!
TOET!
KLIK!
En moet je dit zien!
Zet het deksel nu voorzichtig op m'n hoofd!
En? Is 't gelukt?
Dat kan niet missen! De uitslag staat vanavond in de krant!
Hier, Oom Donald!
!
DUCKSTADKRANT
PRIJSWINNAARS FOTOWEDSTRIJD
ONDERSTEBOVEN
VERRASSING
AAP IN KOO!
1e PRIJS G. ROOTHOEK
2e PRIJS G.
OEK
3e PRIJS G. ROOTHOEK
uit

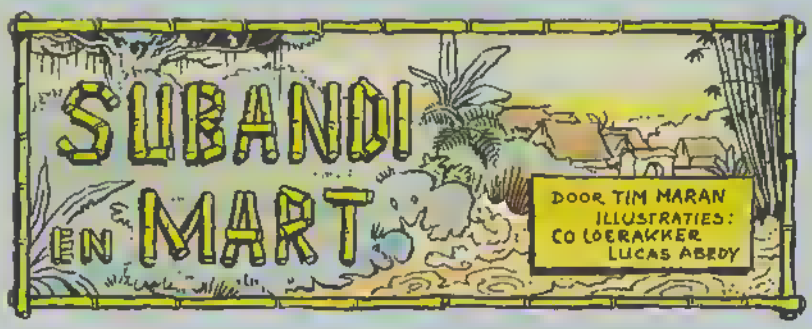

Deel 5: TWEE JAGERS EN HUN PROOI

Het werd avond. In het kampong-huisje vanwaar Mart en Subandi hun valkuil in de gaten hielden werd het steeds donkerder. Af en toe gluurden de jongens slecht op hun gemak naar de put, vlak bij hun schuilplaats. Had Umar hun niet verteld dat er in elke put een *gandruwoh*, een gemeen zwart spook, huisde dat het liefst kleine jongens at? De twee detectives hadden ineens niet zoveel zin meer in de dievenjacht.
„We moeten naar huis," fluisterde Mart.
„J...ja," piepte Subandi, „maar d...durf jij?" Mart keek naar de pikdonkere kampong vol gandruwohputten en rare geluiden.
„Nee..." fluisterde hij.

Omstreeks die tijd deed meneer Rachman, de bewaker van de fabriek, de ronde. Hij had een ijzeren staaf meegenomen voor het geval hij de dief tegen het lijf mocht lopen. Plotseling verstrakte hij. Hoorde hij daar iets? Hij luisterde. Ah, zijn oren hadden hem niet bedrogen. In dat huisje hoorde hij dieven met elkaar fluisteren. Hij omknelde zijn knuppel en sloop naderbij.

Een grote donkere gestalte rees plotseling voor de jongens op.
„Een gandruwoh!" gilde Subandi. Hij viel van schrik achterover, met het touw nog in zijn hand. Hierdoor werd de zak met vuurmieren van het afdak getrokken. Op het moment dat meneer Rachman in de valkuil viel kreeg hij het nest mieren op zijn tulband. Uit de valkuil stegen huiveringwekkende kreten op. Subandi en Mart waren versteend van schrik. Elk moment kon de gandruwoh hen komen opeten. In paniek rukte Mart de lasso weg zodat de gandruwoh zich daarin niet zou verstrikken. Helaas zat meneer Rachman al met beide benen in de lus en net toen hij overeind wilde krabbelen werden zijn benen onder hem uit getrokken zodat hij weer in de modder tussen de vuurmieren terechtkwam. Hij brulde het uit.

Mart was over de ergste schrik heen en dacht na. Hoe kon een spook in een lasso verstrikt raken? Hij gaf Subandi een stomp.
„Hee, dat is helemaal geen gandruwoh!" zei hij. „Voel maar." Hij gaf Subandi het touw.
„Dan is het de dief!" riep Subandi opgetogen en gaf uit alle macht een ruk aan de lasso. Opnieuw gleed meneer Rachman uit.
„Vasthouden!" sisten Mart en Subandi tegen elkaar en ze sjorden wat ze konden. De geluiden uit de valkuil hadden weinig menselijks meer.

„M...maar die stem ken ik," fluisterde Subandi ineens verbaasd. Mart luisterde.
„Dat is meneer Rachman," zei hij beduusd. „Wat doet die in onze kuil?" Ze gingen kijken.
Bemodderd, besmeurd en overdekt met vuurmieren kwam meneer Rachman uit de kuil.
„Hoe gaat 't, meneer Rachman?" vroeg Subandi zenuwachtig.
„We dachten dat u de dief was," verduidelijkte Mart.
Meneer Rachman wist niet op wie hij nijdiger was. op de jongens of op de vuurmieren. Hij sprong als een wildeman in het rond om zijn plaaggeesten kwijt te raken.
Een half uur later stonden de twee detectives tegenover hun moeders. Meneer Rachman deed het woord. Af en toe graaide hij driftig onder zijn bemodderde kleren om daarna een vuurmier als bewijsstuk onder de neus van Marts en Subandi's moeder te houden. De moeders wendden hun hoofd af en verborgen hun gezicht in hun handen. Mart keek schuldbewust.
„We wisten toch niet..." begon hij.
„Waarom huilt u?"
„We dachten dat meneer Rachman een gandruwoh was," legde Subandi uit. Toen pas zagen de jongens dat hun moeders huilden van het lachen.

De volgende dag werden Mart en Subandi met een paar sigaren naar meneer Rachman gestuurd om hun verontschuldigingen aan te bieden. Gelukkig was de grote Indiër al lang niet kwaad meer. Die nacht moest Mart ineens aan iemand anders denken bij wie ze ook wat goed te maken hadden: de vreemde man die op het Chinese kerkhof woonde en die niets zei. Hij zag het arme hutje weer voor zich. Op de grond lag alleen wat vochtig riet. Overal hing de lucht van bittere armoe. Ineens had hij medelijden met die arme, onbekende man.

Na het ontbijt bij Umar in de keuken gingen Mart en Subandi naar buiten.

„Wat zullen we doen?" vroeg Subandi.

„We gaan naar die man bij het Chinese kerkhof," zei Mart zonder aarzelen. „Je weet wel, die ons uit de rivier heeft gered." Subandi keek hem niet-begrijpend aan.

„We moeten nog iets terugdoen, omdat hij ons heeft gered," legde Mart uit. Subandi vond het al lang goed. Als ze maar wat te doen hadden.

Aan de rand van de rietvelden, waar de „woeste gronden" begonnen, aarzelden ze. Lichte nevelflarden schemerden als witte lijkwaden over het oude kerkhof met zijn natgeregende grafheuvels. Het rook beklemmend naar moeras en gevaar.

„Nou, wat doen we?" vroeg Subandi, niet helemaal op zijn gemak. Mart wou dat hij de man zag. Of desnoods zijn bok. Iets dat leefde tenminste. Zou hij roepen?

„Laten we maar verder gaan," zei hij onzeker. „Misschien is hij bij zijn hut." Op hun blote voeten sopten ze door de modder verder.

Plotseling hield Subandi Mart staande.

„Kijk daar 'ns," zei hij medelijdend. Op de grond, onder de struiken, lag een slang. Hij was slap en levenloos. Je kon 'm haast niet zien omdat hij bijna dezelfde kleur had als de aarde. Hij was ongeveer twee meter lang en zo dik als een flinke arm. Subandi hurkte erbij neer.

„Een *koros*," zei hij.

„Pas op!" riep Mart die een gloeiende hekel aan slangen had.

„Een koros is niet gevaarlijk," legde Subandi uit. „Onze buurman heeft een tamme die muizen en ratten voor hem vangt." Mart was gerustgesteld.

„Wat doen we met 'm?" vroeg hij.

„Meenemen naar de hut," besloot Subandi en ging een geschikte stok zoeken. „Dan leggen we hem bij het vuur. Misschien leeft ie nog en is ie alleen bewusteloos van de kou van vannacht. Kijk maar, hij is niet eens stijf." Subandi duwde de stok onder de slang en tilde hem op.

De man was niet thuis. Subandi gluurde de hut binnen. „Er rookt wel een vuurtje," zei hij en hij ging Mart voor naar binnen. Subandi legde de slang in een halve boog om de nagloeiende as. Zo kreeg hij van alle kanten warmte. Toen gooide hij nog een armvol droog hout op het vuurtje. De jongens keken naar de slang. Gek, een slang van zo dichtbij te zien. Geboeid staarden ze naar de prachtige vloeiende lijnen op het slangelijf, dat bestemd was voor bliksemsnelle bewegingen.

De slang bewoog zich traag. Het leven scheen weer in hem terug te keren. Even later richtte hij zijn kop op. Het was een plompe kop met doffe kraalogen. Hij wiegde heen en weer. Een gevorkt tongetje glipte naar buiten alsof hij de trillingen in de lucht wilde proeven om dan snel en *dodelijk* toe te slaan. Want Subandi had een ernstige vergissing begaan. De slang was geen onschuldige koros, maar een levensgevaarlijke, *giftige oordslang*! Als betoverd zaten de jongens daar. Ze bewogen zich niet, in hun wijdopen ogen blonk het schijnsel van het houtvuur. Eén keer knipperen met de ogen en de slang zou toeslaan.

Mart en Subandi merkten niet dat er een schaduw in de hutopening verscheen. De man was teruggekomen. Hij bleef in halfgebogen houding staan en verroerde zich niet. Hij wist dat één beweging de jongens noodlottig kon worden. Het was doodstil, alsof de natuur haar adem inhield. Toen kwam uit de keel van de man een nauwelijks hoorbaar, zoemend gezang. De slang begon te wiegen. Zijn doffe ogen staarden naar de man, maar alle gespannenheid vloeide weg uit zijn lijf. Hij gaf zich over aan het vreemde lied en merkte niet dat de man naderbij kwam.

Terwijl Mart en Subandi bij de slang weggeduwd werden flitste er een scherp mes in het licht van het vuur.

„U heeft een onschuldige koros doodgemaakt," riep Subandi toen hij zijn spraak weer terug had. De man zei niets. Hij pakte de kop van de slang en opende hem. Toen drukte hij ergens, achter op de kop en twee kristalheldere, groene druppels vormden zich onder aan de tanden. Subandi's ogen puilden uit hun kassen: dat was gif, dodelijk slangegif. Subandi zei niets meer.

Mart wilde ineens zo gauw mogelijk weg. Ze vergaten opnieuw de man te bedanken en maakten zich uit de voeten. Toen ze buiten zijn gehoor waren bleef Mart staan. „Subandi, ik moet je wat zeggen," zei hij ernstig. Hij keek naar de grond. „Die man is...is de *dief*!" Subandi voelde dat Mart geen lolletje maakte.

„Wat zeg je?"

„Toen hij ons achterover duwde viel ik op iets hards onder het stro," zei Mart. „En weet je wat het was?" Subandi schudde zijn hoofd.

„Die gouden spelden van de vrouw van het dorpshoofd."

Er liep een koude rilling over Subandi's rug.

„W...weet je dat zeker?"

„Heel zeker," knikte Mart.

„Wat erg," zei Subandi, maar hij kon niet boos zijn op de man. „Hij heeft ons het leven gered," zei hij, alsof hij de dief wilde verdedigen.

„*Tweemaal zelfs*," zei Mart. „Wat moeten we doen?"

„Ik ga 'm niet verraden," zei Subandi. „Ik ook niet."

Opeens bleef Mart staan. Voor het gastenverblijf van het dorp stonden drie zware motoren met zijspan. Er liepen mannen rond in groen uniform: de veldpolitie!

„Wat moeten we doen?" mompelde Subandi.

„Zullen we de man waarschuwen?" stelde Mart voor. „Dan kan hij vluchten."

„Maar dan neemt hij al de gestolen dingen mee," wierp zijn vriend tegen. Dat moest Mart toegeven.

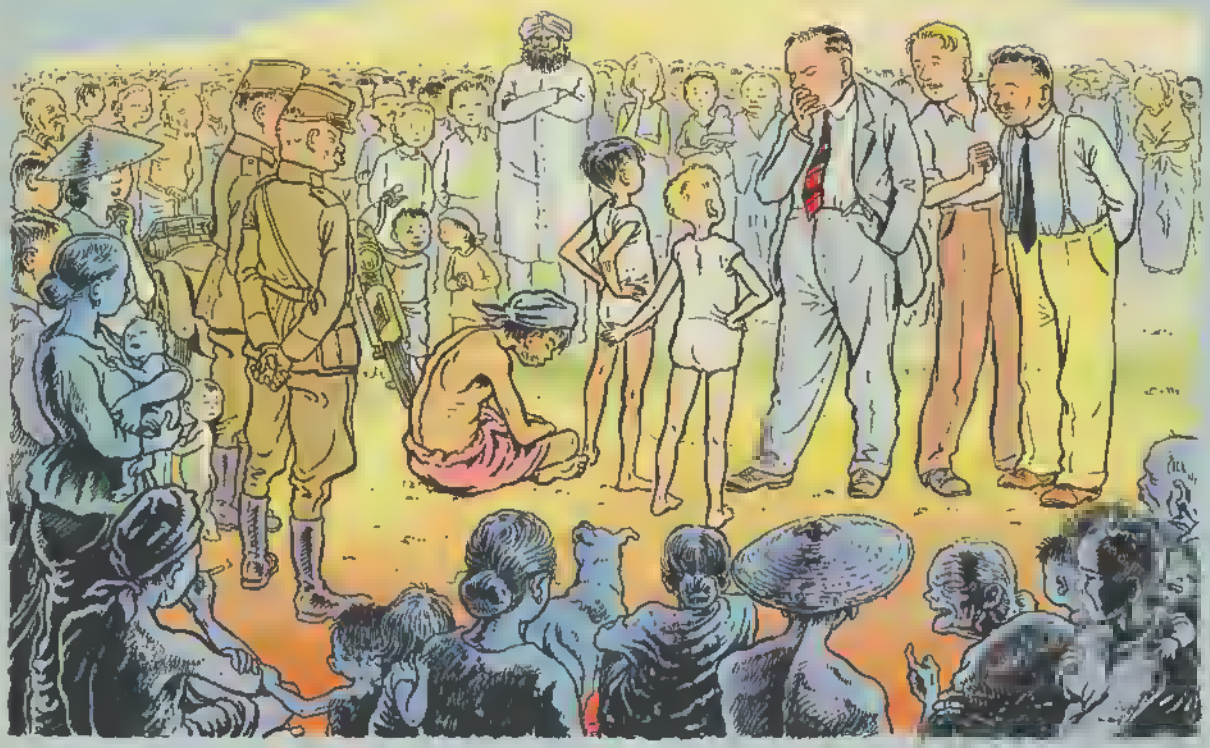

Die avond was de politie-inspecteur te gast bij Marts vader. Mart en Subandi gingen in de eetkamer zitten, waar ze alles konden horen wat er werd gezegd, en ze deden alsof ze Menserger-je-niet speelden. Al gauw kwam het gesprek van de volwassenen op de diefstallen. „Weet u," zei Marts vader, „er is iets wat ik niet voor me wil houden." En toen vertelde hij hoe de jongens in de rivier waren gevallen en toen gered waren door een vreemde man die in z'n eentje bij een oud kerkhof woonde.

„Zouden de jongens me die plek kunnen wijzen?" vroeg de politieman. Tot opluchting van de jongens kwam Marts moeder tussenbeide.

„Ik geloof niet dat we dat van ze mogen vragen," zei ze. „Per slot van rekening heeft die man hun het leven gered en dan is dat niet de manier om hem te bedanken." Mart en Subandi herademden.

Toch werd de man gevonden. De volgende ochtend vroeg kwamen de motoren terug met de man en de gestolen goederen. Van alle kanten kwamen mensen toelopen. Er werden boze, wraakzuchtige blikken in de richting van de man geworpen, die zonder iets te zeggen met gebogen hoofd op de grond zat.

„Heeft hij al bekend?" vroeg de Grote Baas van de plantage, die zich persoonlijk met de zaak bemoeide.

„Er valt weinig te bekennen," antwoordde de inspecteur, „hij kan niet praten."

„Wat bedoelt u?"

„Hij heeft maar een halve tong," antwoordde de politieman. Ongelovig wendde de Grote Baas zich tot de gevangene.

„Hoe heet je, man?" vroeg hij. Het was doodstil. En in die stilte kwam plotseling zo'n mal geluid uit de mond van de man dat de omstanders in de lach schoten. Met een ruk richtte de man zijn hoofd op en zijn felle blik legde de lachers meteen het zwijgen op.

„U hoort het," zei de politie-inspecteur. „Wij nemen de man mee en de eigenaars krijgen hun spullen terug." Toen voelde Mart dat hij iets moest doen. Hij greep Subandi's hand en trok hem mee. Iedereen keek naar hen toen ze recht op de Grote Baas af liepen. Deze fronste zijn wenkbrauwen. Marts vader en meneer Wongso keken alsof ze het in Keulen hoorden donderen. Zonder zich aan iets te storen gingen ze voor de Grote Baas staan.

„Wij willen iets zeggen," zei Mart.

„Dat moet wel heel belangrijk zijn," zei de Grote Baas maar er klonk geen boosheid in zijn stem. Terwijl ze probeerden zo duidelijk mogelijk te praten vertelden ze hoe de man hun twee keer het leven had gered. Ze zeiden dat ze geweten hadden dat hij een dief was, maar ze hadden niets gezegd omdat hij in zijn hart vast een goed mens was. Toen ze klaar waren viel er een diepe stilte. Toen gaf de Grote Baas de jongens een hand en zei: „Ik vind het flink dat jullie voor de man zijn opgekomen. Ik zal proberen een goed woordje voor hem te doen." De inspecteur glimlachte welwillend. De omstanders vielen de Grote Baas bij. Zelfs de bestolenen wilden van geen straf weten.

Toen de man werd weggevoerd, keek hij even om en Mart en Subandi zagen dat er in die ogen behalve haat, ook dankbaarheid kon gloeien.

Niet lang daarna kregen Mart en Subandi een uitnodiging voor een feestmaal om het nieuwe huis van de man in te wijden. Hij was geen norse, eenzelvige kerel meer, maar vriendelijk en goedlachs. In zijn jeugd was hij zó gepest en getreiterd met zijn gebrek dat hij in een driftbui een van zijn kwelgeesten had neergestoken. De man was daarop gevlucht omdat hij meende dat hij zijn vijand had vermoord. Niet wetend dat hij hem slechts een oppervlakkige wond had toegebracht, hield hij zich schuil bij het kerkhof, waar nooit iemand kwam. Nu alles was opgehelderd was hij weer opgenomen in de gemeenschap.

Toen het avond werd stapten de jongens, verzadigd van al het lekkere eten, op. Ze sloegen een arm om elkaars schouders en kuierden weg uit dit verhaal, hun grote, wijde, heerlijke wereld in.

EINDE

MICKEY MOUSE
WDP 8-20-'44

Kláár!
Gelukkig! Ik was al bang dat we het begin van de film zouden missen!

Mickey Mouse! Weet je niet dat jij langs de straatkant behoort te lopen?! Roger Bore zou dat nooit vergeten!
Maar...maar...!

Dat is toch alleen maar voor de film?
Helemaal niet! Dat doet hij ook in het echt, heb ik gelezen...

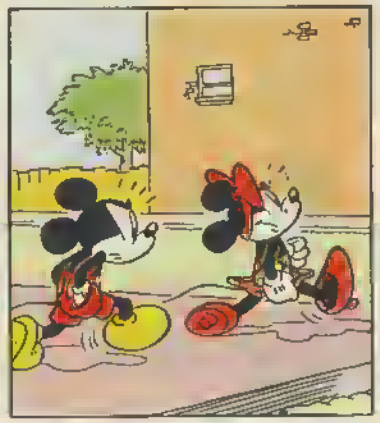

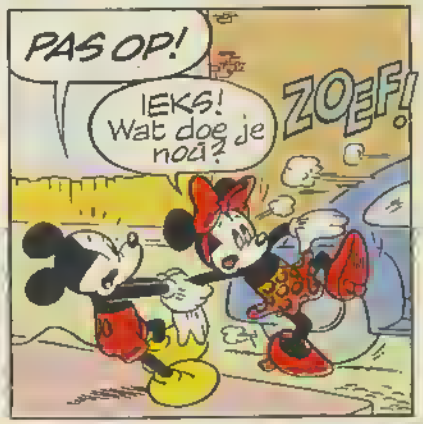
PAS OP!
IEKS! Wat doe je nou?
ZOEF!

Zo onbehoorlijk ben ik nog nooit behandeld! BAH!
M-maar...

Je had wel overreden kunnen worden! Ik wilde alleen...
Zeur toch niet! Indiana Duck zou me eleganter gered hebben!

Dat soort mensen doet zeker nooit wat fout!
Precies!

Als je wat meer op de mannelijke hoofdrolspelers zou letten, zou je wel weten hoe je je moest gedragen!

Tussen haakjes... naar welke film gaan we vanavond?

Deze! Je hebt gelijk, misschien kan ik nog wat van 'm leren!
Hi! Hi!
HEDEN:
HET MONSTER EN HET MEISJE
met
ON DRAA
uit

JOE CARIOCA

een vagebond zet de blaasmetjes buiten

Het is carnaval in Rio. Joe heeft geen geschikt carnavalskostuum en zijn gewone kleren zijn gestolen!

En dit ies ook niet veel beter!
Ach, het staat je goed!
Je bent wel kieskeurig! Ik heb nog één pak!
AH! En zonder masker!
MAGNIFICO! Maar ies die broek niet 'n beetje te LANG?
Dit hoort er ook nog bij! Neem je hem, ja of nee?
Si! Hij ies prachtig...
Mooi! Hier is je geld, en de rest!
En we stellen nog even 'n contractje op!
Dit ies toch hopelijk geen spandoek, dat iek steeds omhoog moet houden?
Mee hoor, wees maar niet ongerust...
"Wees maar niet ongerust" zei hij...
EET WILLIE'S WORSTJES
...en iek heb nog wel last van HOOGTE-VREES!
Nu wat iek wel op, maar de señorita's zijn zo onbereikbaar voor me!
HI! HI! Koud daarboven?
Zucht! Hier sta iek, op eenzame ho...
HO! HO! HOO!
?
Sorry dat ik me even vasthield... HIPS!... maar ik dacht dat je een lantaarnpaal was...
BEUH...
Wacht maar, 'k zet je weer overeind! HOPLA!
HELA!
Zo weer goed?
Ja hoor! Heu...
HIK!

Wordt vervolgd

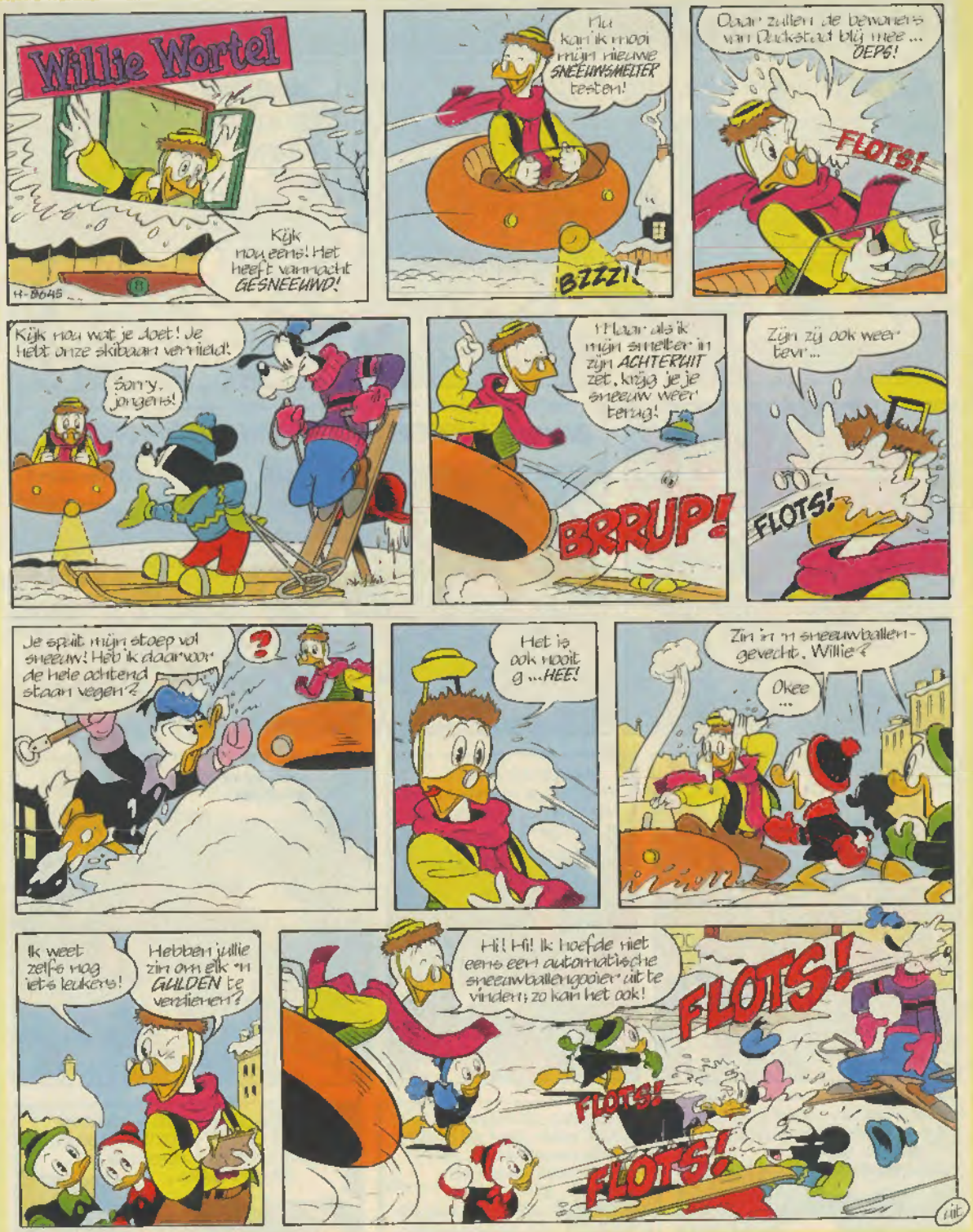

Abonnementsprijs: ƒ 1,55 per week of ƒ 20,15 per kwartaal (13 nrs.). Losse nummers ƒ 1,80, België 35 F.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Donald Duck, antwoordnummer 50.100 – geen postzegel – 2000 VK Haarlem of bel 023 - 319421.
Betalingswijze: abonnees krijgen een stortingsacceptgirokaart toegestuurd.
Voor postabonnees: Klantenservice Donald Duck, postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023 - 319421. Bereikbaar van maandag t/m vrijdag van 8.30 - 16.45 uur. Bij correspondentie s.v.p. abonnementsnummer vermelden.
Voor abonnees die hun blad via de bladenman van Media Expresse ontvangen: U kunt zich wenden tot de bladenman van Media Expresse of tot het dichtstbijzijnde regiokantoor: Arnhem 085-641211, Beilen 05930-5545, Amsterdam 020-926910, Nieuwegein 03402-63071, Rotterdam 010-211966, Vught 073-579039.
Opzegtermijn abonnementen: Voor Donald Duck geldt een opzegtermijn van zes weken.

Adreswijzigingen: Drie weken van te voren opgeven aan de bladenman van Media Expresse of bij Klantenservice Donald Duck te Haarlem. Denk aan uw postcode.
Buitenland: Voor het buitenland worden prijzen en condities op aanvraag verstrekt door klantenservice Donald Duck (zie boven).
Losse nummers: Verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. Distributeur: Aldipress B.V., Strijkviertel 31, 3454 PJ De Meern, telefoon 03406 - 2044.
Verdeler voor België: Tijdschriften Uitgevers Maatschappij (Internationale Uitgevers Mij N.V.) Jan Blockxstraat 7, 2018 Antwerpen, tel. 03 - 2370120. Donald Duck is verkrijgbaar bij de weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.
Niet in de leesportefeuille: Zonder schriftelijke goedkeuring van de uitgeefster is het niet geoorloofd Donald Duck op te nemen in of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille.
Advertenties: Admedia B.V., A. J. Ernststraat 585, 1082 LD Amsterdam / Buitenverkiert, telefoon 020 - 5495251. Tariefkaart no. 21
Drukkerij: Rotogravure Etten b.v.

8 710722 052011 00